

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldu>

Lvgdvni, 1585

De peccato contra naturam cuius magnitudo octo modis ostenditur. Cap.
III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

denter, studiosè. Quinq; digiti in secunda manu, sunt quinque species dictæ. *De peccato contra naturam. cuius magnitudo octo modis ostenditur.* CAP. III.

Inter quas primo prosequemur de vitio cōtra naturam. Magnitudo hui⁹ peccati potest ostēdi octo modis. Primo, illis testimoniis scripturæ quæ hoc vitium asserunt maximū, vel nimium. Quale est illud quod dicitur Gen. 14. Homines autē Sodomitæ erāt pessimi, & peccatores, corā Deo nimis. Et 18. dicit dominus: Clamor Sodomorū & Gomorchaorū multiplicatus est: peccatū eorū aggrauatū est nimis: descēdā & videbo, &c. Greg. Nouitas tātē & inaudita turpitudinis quā admirationē & dubitationē parit in audiente. Vñ dominus quasi admirans & dubitans, super tanto scelere, introducit loquēs: Descēdā & videbo, &c. Incredibile eñ mihi videtur homines tantū flagitiū perpetrassē. Et nota q̄ de duobus peccatis, scilicet de homicidio & de vitio cōtra naturam, legitur clamor ascēdisse ad dominū: quia laborantes his duobus vitiis specialiter hostes Dei sunt & generis humani. Facto enim etiā non verbo, dicunt ei: Mascultū & fœminā creasti vt multiplicarentur, nos operā dabimus vt minuantur. Vnde quasi parificatur homicidio vitium istud. Ad istū etiā primum modū pertinet quod legitur de Ioseph Gen. 37. Accusauitque fratres suos apud patrem suum crimine pessimo, id est, de vitio cōtra naturam secundū vnā expositionem. Ad eundem modum pertinet illud verbum Aug. Adulteri; malū fornicationem vincit, vincitur ab incestu: peius enim est eñ matre, quā cum aliena vxore dormire. Sed omnium horum pessimum est quod cōtra naturam fit: vt si vit membro mulieris nō ad hoc concessio vtatur hoc execrabiliter fit in meretrice, sed execrabilius in vxore. Vnde & Clemens papa: Grauius peccant fornicati; id est, valde grauius: grauius adulteri; cūctis his grauius incestuosi: quos omnes transcendunt contra naturā delinquētes. Secundo, potest ostendi magnitudo huius peccati per vindictā iam sumptam à dño de peccato isto. Prima autem vindicta huius peccati fuit diluuiū. Inter alias causas enim diluuij ponit hoc Methodius, q̄ mulieres in vesaniā versæ, supergressæ viris abutebantur, & q̄ exarserant homines in alterutram cōiungentes. Secunda fuit subuersio quinque ciuitatum. In qua vindicta attendendum est, q̄ Dominus nō solum nocētes puniri voluit, sed innocentes paruulos etiā vnius diei. In hoc prouisum est pueris ne diutius viuentes sequerētur exempla patrum, & grauius damnarentur. Et etiā circumiacentes regiones puniri

puniri

puniti voluit: nec solū etiā homines, imò etiā animalia & terre
 nascencia. Ipsam quoq; terrā destruxit, eam conuertēdo in ma-
 re mortuū in quo nihil viuit, nec auis, nec piscis. Etiā cādelā vi-
 ua supernatās extincta mergit, quali igne infernali sumpta est
 ista vindicta. Nec potuit expectare ignis iste, donec carēta pec-
 cata punirentur. Vnde Grego. Gehennalis flāma motā non lu-
 stinens, Sodomorū prauēnit tollere nationem, & ipsam terram
 tantæ confusionis cōscitētia cōsumpsit ignis sulphureus & spiri-
 tus procellarū, & in lacum horribilem iolum omne redactum
 est. Et Genes. 19. Dominus pluit super Sodomam & Gomorram
 ignem & sulphur de cælo, & subuertit ciuitates has, & omnem
 eadē regionem, vniuersos habitatores vrbium, & cuncta terra
 virentia. Respicēs etiā vxor Loth post se, versa est in statuam
 salis, ad ostendēdum quantum displiceat Deo memoria huius
 peccati. Tertia vindicta fuit de Onan, de quo legitur Genes. 38.
 q̄ semen fundebat in terrā, & idcirco percussit eum dominus,
 eò q̄ rem detestabilem faceret. ¶ Tertio potest ostendi magni-
 tudo huius vitij per pœnam huic peccato taxatam. Vnde Leuit.
 20. Qui dormierit cum masculo fœmineo coitu, vterque ope-
 ratus est nefas: morte moriātur, sanguis eorū super eos. ¶ Quar-
 to, per cōminationem quā facit Deus huic peccato. Vnde Ioël.
 3. Congregabo omnes gentes, & deducam eos in vallem Iosa-
 phat, & disceprabo ibi cum eis. Et subiungitur causā vna disce-
 prationis: quia posuerunt puerum in protibulo. Quinto, potest
 ostendi per hoc q̄ Scriptura ita detestabiliter loquitur de pecca-
 to isto. Vnde ad Roman. 1. Masculi in masculos turpitudinem
 operantes. Non dicit aliquod turpe, sed ipsam turpitudinē vo-
 cat peccatum istud. Et ibidem: Vt contumeliis afficerēt corpo-
 ra sua, &c. Propterea tradidit illos Deus in passionēs ignomi-
 niæ. Et Leuit. 18. Cum masculo non cōmisceris coitu fœmineo,
 quia abominatio est. Et Symmachus dicit, quod ineffabile est,
 & non debet homo loqui de peccato isto. ¶ Sexto quod multi
 antiqui inueniuntur non reputasse adulterium vel stuprum re-
 spectu huius peccati. Gen. 19. dicit Loth Sodomitis: Nolite, quæ-
 so, fratres mei, nolite hoc malum facere: habeo duas filias quæ
 nondum cognouerunt virum, educam eas ad vos, & abutimini
 eis. Et Iud. 18. Habeo filiam virginem, & hic homo habet cōcu-
 binam: educam eas ad vos, vt humilietis eas, & vestrā libidinē
 impleatis: tantū hoc obsecro, vt scelus hoc contra naturam nō
 operemini in virum. ¶ Septimo, potest ostendi magnitudo hu-
 ius vitij, per hoc q̄ illud peccatum est adinuentio. Deus enim mul-

multò odit adinventiones in peccatis. Vnde super illud Esa. Vifirabo super fructū adinventionū vestrarū: dicit Greg. Deus plus punit studia peccatorū, quā peccata. Et in Plal. Ibunt in adinventionibus suis. Item, Corrupti sunt. & abominabiles facti sunt in studiis suis. ¶ Octavo potest ostendi magnitudo huius vitij per multiplicē effectū ipsius. Hoc vitium fœdus inter nos & Deū rumpit. Genus humanū quantū in se est, deltruit, hominem iumento inferiorē reddit. Propter hoc vitium fili⁹ Dei desit incarnari, vt dicit authoritas. Ad primum pertinet quod dicit Aug. Hoc vitio violatur societas quæ nobis cū Deo esse dicitur dū natura, cuius ipse author est, peruersitate libidinis polluitur. Sicut aliquis quū alius deteriorauit sibi rē suā, dicit, Vestra sit. Sic Deus illū quē ipse fecit hominem masculū, quum videt quòd ipse fecerit se fœminam, nō reputat creaturam suam. Secundū vero planū est. Tertium verò potest ostendi per hoc, q̄ ille qui peccat peccato isto, nō obseruat legē, quā etiam bruta animalia obseruant. Aliæ species luxuriæ iumento assimilant hominē, sed hæc inferiorē reddit. Ideoq; Sodoma bene muta interpretatur: quia hoc peccatū reddet homines mutos in die Iudicij. Nō poterunt enim excusare se per ignorantia, quum ipsa natura legem docuerit ipsa bruta animalia, quam isti transgrediuntur.

De incestu, cuius peccati magnitudo quatuor modis ostenditur.

CAPVT. IIII.

Sequitur de incestu, cuius peccati magnitudo potest ostendi. ¶ Primò per pœnā taxatam huic peccato in lege. Postquam enim dominus prohibuit incestū & peccatum contra naturā, Leui. 18. subiungitur: Omnis anima quæ fecerit de abominationibus his quippiā, peribit de medio populi sui. Et eiusdem 30. taxatur pœna eadem huic peccato. ¶ Secūdo potest ostendi per hoc, q̄ Apostolus tradidit Satanæ cruciandum illum fornicatorem, qui cum nouerca sua peccauerat: secundū quod legitur 1 ad Cor. 5. ¶ Tertiò potest idē ostendi per mala quæ ex hoc peccato sequuntur: vnde legitur 2. Reg. 12. q̄ Amō qui sororē suam corruerat, interfectus est à fratre suo Absalō. Nisi homines ab hoc peccato cauerent sibi, sequerentur inde non solum odia & homicidia, sed etiā fratricidia. ¶ Quartò potest ostendi per hoc quòd peccatum istud hominem quasi canem reddit. Canis enim in opere illo non obseruat consanguinitatem.

De Adulterio & speciebus eius, cuius magnitudo in septem ostenditur.

CAPVT V.

Sequitur de adulterio: quod diuiditur in duas species: scilicet

D d